

Katarína Macurová

SALYANGÖZ HAYRİ

Hayri adındaki minik salyangoz ilk kez gün ışığını gördüğünde...

son yağmurdan kalan damlalar hâlâ yapraklardan süzülüyordu.

Kabuğundan hızlıca çıktı. Diğer salyangozlar gibi, tırmanmak için sabırsızlanıyordu.

Bunu yapmak hiç de zor
değildi.
Sadece yapışkan sümüğünü
sapa bırakmalı...

...ve kendini yukarı
doğru itmelisin.

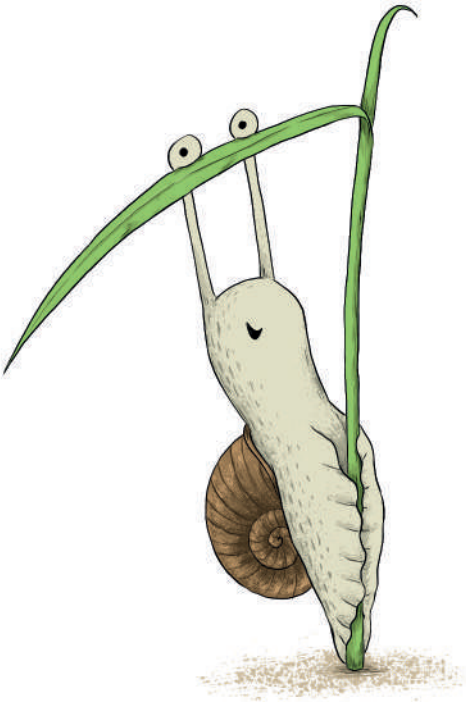

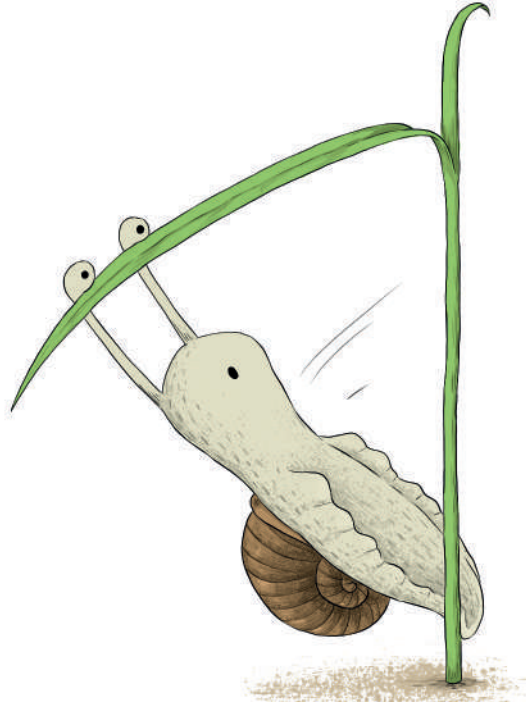
Hayri de sapı sıkıca kavradı...

...önce bir dokunacını kullanarak
tırmanmaya başladı...

... sonra bir diğerini...

... ve sonra birden ...

PAAT! **KÜT!**

... kendini yerde buldu.

Çünkü Salyangoz Hayrî'nin sapa yapışmasını sağlayan sümüğü yoktu.

Sapı kavramak
için ne kadar
uğraşsa da işe
yaramıyordu...

... her seferinde kayıp
düşüyordu.

Sadece toprağın üzerinde ilerleyebiliyordu.

“Yukarı tırmanabilmeyi ne çok isterdim!” dedi iç çekerek. “Ta en tepeye kadar çıkardım.”